

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

DNR-1.720.50.2019.DP

Warszawa, 23 października 2020 r.

DECYZJA nr DNR-1/60/2020

Na podstawie:

- 1) art. 24 ust. 14 pkt 2 w związku z art. 13 ustawy z 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie ogólnego bezpieczeństwa naczynia żaroodpornego 1,7 L, Art. No PNGO170A (kod EAN: 5901423000149), wprowadzonego na rynek przez przedsiębiorcę TERMISIL Huta Szkła Wołomin spółka akcyjna z siedzibą w Wołominie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdza, że przedsiębiorca usunął przyczyny zagrożeń stwarzanych przez ten produkt i umarza postępowanie administracyjne;
- 2) art. 189f § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. 2020 poz. 256, 695 i 1298), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odstępuje od nałożenia na przedsiębiorcę TERMISIL Huta Szkła Wołomin spółka akcyjna z siedzibą w Wołominie kary pieniężnej za wprowadzenie na rynek naczynia żaroodpornego 1,7 L, Art. No PNGO170A (kod EAN: 5901423000149) i poprzestaje na pouczeniu przedsiębiorcy;
- 3) art. 25a ust. 1 i 6 oraz art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), Prezes Urzędu Ochrony

Konkurencji i Konsumentów zobowiązuje przedsiębiorcę TERMISIL Huta Szkła Wołomin spółka akcyjna z siedzibą w Wołominie do uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwoty w wysokości 1537,50 zł (słownie: tysiąc pięćset trzydzieści siedem złotych i pięćdziesiąt groszy), stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych naczynia żaroodpornego 1,7 L, Art. No PNGO170A (kod EAN: 5901423000149), przeprowadzonych przez Laboratorium Badawcze TÜV Rheinland Polska Sp. z o. o. z siedzibą w Warszawie Oddział Poznań;

- 4) art. 24 ust. 14 pkt 3 w związku z art. 13 ustawy z 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie ogólnego bezpieczeństwa naczynia żaroodpornego 5,1 L, Art. No PNSP510A (kod EAN: 5901423000064), wprowadzonego na rynek przez przedsiębiorcę TERMISIL Huta Szkła Wołomin spółka akcyjna z siedzibą w Wołominie Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów umarza postępowanie administracyjne jako bezprzedmiotowe;
- 5) art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. 2020 poz. 256, 695 i 1298) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów umarza postępowanie w zakresie nałożenia kary pieniężnej za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa, tj. naczynia żaroodpornego 5,1 L, Art. No PNSP510A (kod EAN: 5901423000064), jako bezprzedmiotowe.

Uzasadnienie

Pismem z 6 sierpnia 2019 r. Dolnośląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej jako: „Prezes UOKiK” lub „organ nadzoru”) protokół wraz z aktami kontroli nr KBP-NU.8361.104.2019 oraz KBP-NU.8361.169.2019, dotyczący naczynia żaroodpornego 5,1 L, Art. No PNSP510A (kod EAN: 5901423000064) (dalej jako „naczynie 5,1 L”), wprowadzonego na rynek przez przedsiębiorcę TERMISIL Huta Szkła Wołomin spółka akcyjna z siedzibą w Wołominie (dalej jako „przedsiębiorca TERMISIL”). Natomiast pismem z 16 sierpnia 2019 r. Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi UOKiK protokół wraz z aktami kontroli nr WPR.8361.46.2019 oraz WPR.8361.122.2019 dotyczący naczynia

żaroodpornego 1,7 L, Art. No PNGO170A (kod EAN: 5901423000149) (dalej jako „naczynie 1,7 L”), wprowadzonego na rynek przez tego samego przedsiębiorcę.

Naczynie 5,1 L to szklane naczynie żaroodporne do pieczenia w formie półmiska z pokrywką (wymiary: dł. 34 cm, szer. 22,5 cm, wys. 11,2 cm). Produkt posiada tekturowe opakowanie, na którym umieszczono m.in. następujące informacje:

- logo i dane producenta: „*TERMISIL Huta Szkła Wołomin S.A., ul. 68A, 05-200 Wołomin*”,

- „*MADE IN POLAND*”,

- kod EAN: 5901423000064,

- „*Art. No PNSP510A*”,

- pojemność: 5,1 L.

- „*Gwarancja produktu nie obejmuje wad i uszkodzeń wywołanych użytkowaniem produktu niezgodnie z jego przeznaczeniem lub niezgodnie z instrukcją. Szok termiczny 150°*”,

- „*Do piekarnika, lodówki, mikrofal i zmywarki*”,

- „*Dzięki zawartości boru w szkłe boro-krzemowym szkło to posiada wysoką odporność chemiczną, mechaniczną oraz odporność na zmiany temperatury w porównaniu ze zwykłym szkłem. Szkło borokrzemowe daje gwarancję bezpieczeństwa i zdrowie. Szkło borowo-krzemowe nie zawiera szkodliwych substancji i nie reaguje z żywnością, ma wysoką odporność na zadrapania oraz matowienie*”,

- „*Bezpieczne pieczenie w naczyniach TERMISIL*”, „*Naczynie wstawić do zimnego piekarnika. Dno naczynia pokrywamy potrawą, warstwą tłuszczu lub cieczy. Nie dolewamy zimnych płynów do gorącego naczynia. Do chwytania gorącego naczynia używamy ściereczki lub rękawicy. Nie stawiamy gorącego naczynia na zimnym lub mokrym podłożu. Należy zachować szczególną ostrożność przy używaniu gorących naczyń w obecności dzieci. Do czyszczenia nie używamy środków ściernych*”.

Naczynie 1,7 L to szklane naczynie żaroodporne do pieczenia w formie półmiska z pokrywką. Oferowane jest w tekturowym opakowaniu, na którym znajdują się m.in. następujące informacje:

- „*TERMISIL Huta Szkła Wołomin S.A. ul. Wileńska 68A, 05-200 Wołomin*”,

- „*MADE IN POLAND*”,

- „*Art. No PNGO170A*”,

- kod EAN: 5901423000149

- pojemność: 1,7 L.

W toku kontroli inspektorzy Inspekcji Handlowej dokonali oceny bezpieczeństwa naczynia 5,1 L oraz naczynia 1,7 L w oparciu o przepisy ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), (dalej jako: „ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów”), posiłkując się wymaganiami normy PN-EN 13834+A1:2009 *Naczynia kuchenne -- Naczynia użytkowane w tradycyjnych piekarnikach domowych* (dalej jako „norma PN-EN 13834+A1:2009”). Ponadto, inspektorzy Inspekcji Handlowej pobrali do badań laboratoryjnych próbki obu modeli naczyń.

Inspektorzy reprezentujący Dolnośląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej przekazali pobraną próbkę naczynia 5,1 L do Sieci Badawczej Łukasiewicz – Instytutu Technik Innowacyjnych EMAG z siedzibą w Katowicach w celu przeprowadzania badań laboratoryjnych dotyczących odporności na szok termiczny. W wyniku badań ustalono, że naczynie 5,1 L nie spełnia wymagań bezpieczeństwa wskazanych w punkcie 6.1.7 normy z uwagi na pęknięcie naczynia i pokrywki w toku badania odporności na szok termiczny, przy różnicy temperatur $\Delta 180^\circ$ (*vide* sprawozdanie z badań nr 84/P/LB/2019 z 28 czerwca 2019 r.).

Natomiast inspektorzy reprezentujący Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej przekazali pobraną próbkę naczynia 1,7 L do Sieci Badawczej Łukasiewicz – Instytutu Ceramiki i Materiałów Budowlanych w celu przeprowadzania badań laboratoryjnych dotyczących odporności na szok termiczny. W wyniku badań ustalono, że naczynie 1,7 L nie spełnia wymagań bezpieczeństwa wskazanych w punkcie 6.1.7 normy z uwagi na pęknięcie naczynia i pokrywki w toku badania odporności na szok termiczny, przy różnicy temperatur $\Delta 180^\circ$ (*vide* sprawozdanie z badań nr 88/P/LB/2019 z 28 czerwca 2019 r.).

Z uwagi na fakt, iż przedsiębiorca Zimmerman Filipiak Restrukturyzacja Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie został ustanowiony zarządcą przymusowym w toku postępowania sanacyjnego producenta toczącego się przed Sądem Rejonowym dla M. St. Warszawy w Warszawie X Wydział Gospodarczy pod sygn. X GRS 6/16 (poprzednia sygnatura: X GR 36/16), zgodnie z art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. 2020 poz. 256, 695 i 1298), (dalej jako: „Kodeks postępowania administracyjnego”), pismem z 8 listopada 2019 r. Prezes UOKiK powiadomił przedsiębiorcę Zimmerman Filipiak Restrukturyzacja Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie (dalej jako „strona postępowania”), będącego stroną postępowania administracyjnego na podst. art. 53 ust. 1 oraz art. 311 ust. 1 ustawy z dnia 15 maja 2015 r. - Prawo restrukturyzacyjne (Dz. U. z 2020 r. poz. 814 i 1298) (dalej jako „Prawo restrukturyzacyjne”), o wszczęciu

postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa naczyń. W tym samym piśmie Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do określenia jej roli w obrocie naczyniami, przekazania informacji na temat ilości sztuk produktu wprowadzonych na rynek oraz listy dystrybutorów. Organ nadzoru zwrócił się także o informację na temat liczby naczyń posiadanych przez stronę postępowania na stanie magazynowym oraz ewentualnych skarg lub reklamacji ich dotyczących. Ponadto, Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do przekazania ewentualnych dowodów potwierdzających wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez naczynie, w przypadku podjęcia przez stronę postępowania decyzji o podjęciu działań naprawczych.

Pismem z 25 listopada 2019 r. strona postępowania oświadczyła, że dnia 30 września 2019 r. została zawarta umowa zbycia przedsiębiorstwa przez przedsiębiorcę Termisil Huta Szkła Wołomin Spółka Akcyjna z siedzibą w Wołominie (dalej jako „producent”) na rzecz przedsiębiorcy Termisil Glass sp. z o. o. z siedzibą w Warszawie (dalej jako „przedsiębiorca Termisil Glass). Strona postępowania poinformowała, że producent skontaktował się z dystrybutorem naczynia 5,1 w celu jego wycofania oraz, że zleciła badania laboratoryjne tego naczynia, których wyniki potwierdziły spełnianie przez produkt wymagań bezpieczeństwa. Strona postępowania oświadczyła, że producent wprowadził na rynek 603 sztuki naczynia 1,7 L poprzez sprzedaż 10 innym przedsiębiorcom, a ponadto po zawarciu umowy zbycia przedsiębiorstwa na rzecz przedsiębiorcy Termisil Glass, przedsiębiorca ten wprowadził na rynek 558 sztuk naczynia 1,7 L poprzez sprzedaż innym przedsiębiorcom, natomiast producent nie prowadził sprzedaży detalicznej. Strona postępowania oświadczyła, że producent skontaktował się z odbiorcami naczynia 1,7 L w celu wstrzymania przez nich sprzedaży tego produktu oraz umieścił na swojej stronie internetowej informację o wstrzymaniu jego sprzedaży. Jednocześnie strona postępowania przekazała umowę zbycia przedsiębiorstwa, sprawozdanie z badań laboratoryjnych naczynia 5,1 L, kopie faktur sprzedaży naczynia 1,7 L, kopie pism nadanych do kontrahentów oraz wydruk ze strony internetowej producenta.

Pismem z 10 grudnia 2019 r. strona postępowania przekazała pełnomocnictwo do reprezentowania w niniejszym postępowaniu.

Pismem z 16 grudnia 2019 r. Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do sprecyzowania informacji dotyczących obrotu naczyniem 5,1 L, wskazania, jakie działania podjęła wobec wycofanych z rynku naczyń, a także wskazania, czy 558 naczyń wprowadzonych na rynek przez przedsiębiorcę Termisil Glass zostało nabyte od producenta, czy samodzielnie wyprodukowane przez przedsiębiorcę Termisil Glass. Jednocześnie organ nadzoru poinformował stronę postępowania, że przekazane przez nią sprawozdanie z badań

laboratoryjnych dotyczy badań przeprowadzonych na podstawie punktu 6.2 normy PN-EN 1183:2000 *Materiały i wyroby przeznaczone do kontaktu z produktami spożywczymi – Metody badania szoku termicznego i odporności na szok termiczny*, a nie punktu 6.1.7 normy PN-EN 13834+A1:2009 oraz że strona postępowania może wystąpić z wnioskiem o poddanie badaniom próbek rozjemczych produktów.

Pismem z 24 grudnia 2019 r. strona postępowania oświadczyła, że prowadzi działania mające na celu zwrot i utylizację naczyń. Strona postępowania poinformowała, że naczynia 5,1 L z partii oznaczonej lot code 019041 producent sprzedawał wyłącznemu dystrybutorowi. Strona postępowania oświadczyła, że naczynia 1,7 L wprowadzone na rynek przez przedsiębiorcę Termisil Glass pochodziły z zapasów zbytych na jego rzecz przez producenta. Ponadto strona postępowania wystąpiła z wnioskiem o poddanie badaniom laboratoryjnym próbek rozjemczych obu modeli naczyń. Jednocześnie strona postępowania przekazała oświadczenia dystrybutorów naczyń 1,7 L o liczbie posiadanych egzemplarzy lub nieposiadaniu produktu na stanie magazynowym, fakturę korygującą wraz z protokołem zniszczenia potwierdzające odbiór naczyń 1,7 L od jednego z dystrybutorów i ich zniszczenie oraz prezentację marketingową przedsiębiorcy TERMISL Glass.

Pismem z 7 stycznia 2020 r. strona postępowania przekazała dane dotyczące sprzedaży naczyń 5,1 L, w tym naczyń z innych partii niż oznaczona lot code 019041 oraz kopie wiadomości wysłanych do dystrybutorów tego naczynia.

Pismem z 17 stycznia 2020 r. strona postępowania przekazała sprawozdanie z badań laboratoryjnych naczyń 5,1 L, zgodnie z którą naczynie 5,1 L wytrzymało szok termiczny przy różnicy temperatur do $\Delta 250^{\circ}$ oraz faktury sprzedaży tego naczynia.

Pismem z 30 stycznia 2020 r. strona postępowania oświadczyła, że odebrała od wyłącznego dystrybutora 1442 sztuki naczyń 5,1 L z partii oznaczonej lot code 019041 i zutylizowała je, na dowód czego przekazała fakturę korygującą, protokół zniszczenia stłuczki, raport z dokumentacją zdjęciową ze zniszczenia stłuczki, deklarację wycofania naczyń ze sprzedaży oraz korespondencję mailową dotyczącą zwrotu.

Pismem z 11 marca 2020 r. strona postępowania przekazała oświadczenia dystrybutorów o nieposiadaniu naczyń 1,7 lub o liczbie naczyń posiadanych na stanie magazynowym, faktury korygujące potwierdzające ich zwrot, dokumenty rozchodu wewnętrznego, protokoły zniszczenia produktów oraz zdjęcia potwierdzające wycofanie i zniszczenie naczyń.

Postanowieniem z 2 kwietnia 2020 r. Prezes UOKiK powołał biegłego - Laboratorium Badawcze TÜV Rheinland Polska Sp. z o. o. z siedzibą w Warszawie Oddział Poznań (dalej jako „biegły”) w celu przeprowadzenia badań laboratoryjnych naczyń i ustalenia, czy

produkty spełniają wymagania bezpieczeństwa określone w punkcie 6.1.7 normy PN-EN 13834+A1:2009.

Pismami z 2 kwietnia 2020 r. Prezes UOKiK zwrócił się do Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej oraz Dolnośląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z wnioskami o zwolnienie próbek rozjemczych naczyń i przekazanie ich do biegłego.

Pismem z 29 kwietnia 2020 r. biegły poinformował Prezesa UOKiK, że nie ma możliwości przeprowadzenia badań laboratoryjnych naczynia 5,1 L, gdyż przekazana biegłemu próbka rozjemcza uległa uszkodzeniu w transporcie.

W raporcie z badań nr 26634039/2020 z 14 maja 2020 r. biegły wskazał, że w toku badań laboratoryjnych przeprowadzonych z wykorzystaniem metody badawczej wskazanej w punkcie 6.2 normy PN-EN 1183:2000, w przypadku każdego z 3 egzemplarzy naczynia żaroodpornego 1,7 L stanowiących próbkę rozjemczą doszło do rozłamania lub spękania korpusu lub pokrywek, co potwierdziło, że przedmiotowe naczynie nie spełnia wymagań bezpieczeństwa wskazanych w punkcie 6.1.7 normy PN-EN 13834+A1:2009.

Pismem z 10 czerwca 2020 r. Prezes UOKiK przekazał stronie postępowania raport z badań nr 26634039/2020 z 14 maja 2020 r., informując ją, że wysokość kosztów badań laboratoryjnych naczynia 1,7 L wyniosła 1537,50 zł. Jednocześnie organ nadzoru poinformował stronę postępowania o uszkodzeniu w transporcie próbki rozjemczej naczynia 5,1 L i niemożności przeprowadzenia jej badań laboratoryjnych. Ponadto Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do wyjaśnienia rozbieżności dotyczących liczby naczyń 1,7 L posiadanych na stanie magazynowym przez jednego z dystrybutorów i odebranych od niego.

Pismem z 15 czerwca 2020 r. strona postępowania oświadczyła, że rozbieżności dotyczące liczby naczyń 1,7 L posiadanych na stanie magazynowym przez jednego z dystrybutorów i odebranych od niego wynikały z różnicy pomiędzy danymi z systemu informatycznego tego przedsiębiorcy, a rzeczywistym stanem magazynowym.

Pismem z 22 czerwca 2020 r. strona postępowania przekazała deklarację dystrybutora naczynia 1,7 L potwierdzającą informacje przekazane w piśmie z 15 czerwca 2020 r.

Pismem z 17 lipca 2020 r. Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania o przekazanie brakującego oświadczenia o nieposiadaniu naczynia 1,7 L na stanie magazynowym złożonego przez jednego z dystrybutorów lub faktury korygującej potwierdzającej odbiór naczyń od tego przedsiębiorcy.

Pismem z 21 lipca 2020 r. strona postępowania oświadczyła, że przedsiębiorca Termisil Glass posiada próbki naczyń i może je przekazać do badań w laboratorium zewnętrznym.

Pismem z 22 lipca 2020 r. strona postępowania przekazała oświadczenie dystrybutora o nieposiadaniu naczyń 1,7 L na stanie magazynowym.

Pismem z 30 lipca 2020 r. Prezes UOKiK poinformował stronę, że na potrzeby toczącego się postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów decydujące znaczenie mają badania próbek produktów pobieranych przez inspektorów Inspekcji Handlowej w toku kontroli, a ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów nie przewiduje procedury przeprowadzania badań próbki produktu dostarczonej przez stronę postępowania.

Pismem z 4 września 2020 r. Prezes UOKiK wskazał, że strona postępowania przekazała wcześniej oświadczenie jednego z dystrybutorów o posiadaniu na stanie magazynowym 18 sztuk naczyń 1,7 L i chęci ich zwrotu, ale jednocześnie nie przekazała dowodów zwrotu i utylizacji przedmiotowych naczyń, w związku z czym wezwał ją do ich przedłożenia. Ponadto, organ nadzoru ponownie wezwał stronę postępowania do wskazania, czy otrzymała skargi lub reklamacje związane z naczyniami.

Pismem z 11 września 2020 r. strona postępowania oświadczyła, że nie otrzymała żadnych reklamacji związanych z naczyniami. Jednocześnie strona postępowania przekazała fakturę korygującą i protokół utylizacji potwierdzające zwrot i zniszczenie 18 sztuk naczyń 1,7 L.

Pismem z 5 października 2020 r. organ nadzoru poinformował stronę postępowania o przysługującym jej prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Strona postępowania nie skorzystała z przysługujących jej praw.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Przedsiębiorca TERMISIL Huta Szkła Wołomin Spółka Akcyjna z siedzibą w Wołominie wprowadził naczynie żaroodpornego 5,1 L, Art. No PNSP510A (kod EAN: 5901423000064) oraz naczynie żaroodpornego 1,7 L, Art. No PNGO170A (kod EAN: 5901423000149) na rynek i jest ich producentem w rozumieniu art. 3 pkt 2 lit. a ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z tym przepisem, za producenta uznaje się przedsiębiorcę prowadzącego w Unii Europejskiej lub na terytorium państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym działalność polegającą na wytwarzaniu produktu albo każdą inną osobę, która występuje jako wytwórca, umieszczając na produkcie bądź do niego dołączając swoje nazwisko, nazwę, znak towarowy bądź inne odróżniające oznaczenie, a także osobę, która naprawia lub regeneruje produkt. Na

opakowaniach produktów znajduje się informacja „*TERMISIL Huta Szkła Wołomin S.A. ul. Wileńska 68A, 05-200 Wołomin*”. Ponadto, w toku postępowania administracyjnego ww. przedsiębiorca potwierdził, że jest producentem naczynia. Ponieważ przedsiębiorca Zimmerman Filipiak Restrukturyzacja Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie został ustanowiony zarządcą masy sanacyjnej w toku postępowania sanacyjnego przedsiębiorcy TERMISIL Huta Szkła Wołomin Spółka Akcyjna z siedzibą w Wołominie toczącego się przed Sądem Rejonowym dla M. St. Warszawy w Warszawie X Wydział Gospodarczy pod sygn. X GRS 6/16, stroną postępowania administracyjnego zgodnie z art. 53 ust. 1 oraz art. 311 ust. 1 Prawa restrukturyzacyjnego jest zarządca.

Zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, producent zobowiązany jest wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne. Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produktem bezpiecznym jest produkt, który w zwykłych lub innych, dających się w sposób uzasadniony przewidzieć warunkach jego używania, z uwzględnieniem czasu korzystania z produktu, a także, w zależności od rodzaju produktu, sposobu uruchomienia oraz wymogów instalacji i konserwacji, nie stwarza żadnego zagrożenia dla konsumentów lub stwarza znikome zagrożenie, dające się pogodzić z jego zwykłym używaniem i uwzględniające wysoki poziom wymagań dotyczących ochrony zdrowia i życia ludzkiego. Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produkt, który nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, nie jest produktem bezpiecznym.

Zgodnie z art. 6 ust. 3 pkt 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w przypadku braku polskich szczegółowych wymagań dotyczących bezpieczeństwa produktów lub norm będących transpozycją norm europejskich uznanych przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów albo jeżeli produkt nie jest zgodny z tymi normami, bezpieczeństwo produktu ocenia się w szczególności z uwzględnieniem spełnienia wymagań wynikających z dobrowolnych norm krajowych państw członkowskich Unii Europejskiej będących transpozycją norm europejskich innych niż normy uznane przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów. Z uwagi na fakt, że norma PN-EN 13834+A1:2009 *Naczynia kuchenne. Naczynia użytkowane w tradycyjnych piekarnikach domowych* jest wyżej opisanym rodzajem normy, Prezes UOKiK dokonał oceny bezpieczeństwa obu modeli naczyń z uwzględnieniem określonych w niej wymagań.

Podstawę do wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa kwestionowanych naczyń stanowiły wyniki badań laboratoryjnych, w toku

których, że ustalono, że naczynia 1,7 L i 5,1 L nie spełniają wymagań bezpieczeństwa wskazanych w punkcie 6.1.7 normy z uwagi na pęknięcie naczynia i pokrywki w toku badania odporności na szok termiczny, przy różnicy temperatur $\Delta 180^{\circ}$ (*vide* sprawozdanie z badań nr 84/P/LB/2019 z 28 czerwca 2019 r. oraz sprawozdanie z badań nr 88/P/LB/2019 z 28 czerwca 2019 r.).

Powyższa nieprawidłowość stwarza zagrożenie polegające na tym, że podczas wyjmowania z piekarnika nagrzanym naczyń może dojść do ich pęknięcia i wylania się gorącej zawartości na konsumenta, w wyniku czego zostaną oparzone jego nogi, ręce lub brzuch.

Mając na uwadze powyższe ustalenia, Prezes UOKiK podzielił opinię inspektorów Inspekcji Handlowej i uznał, że kwestionowane produkty nie mogą nie spełniać wymagań określonych w art. 4 ust 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w związku z czym mogą stwarzać zagrożenie dla zdrowia lub życia użytkowników. Przedsiębiorca będący stroną niniejszego postępowania zakwestionował ocenę bezpieczeństwa produktów i wniósł o przebadania ich próbek rozjemczych, jednocześnie podjął współpracę z organem nadzoru i wycofał naczynia z rynku.

W świetle art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, jeśli producent lub dystrybutor usunął przyczyny zagrożeń.

Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że producent w okresie od stycznia do września 2019 r. wprowadził na rynek 1161 egzemplarzy naczyń 1,7 L poprzez sprzedaż 11 innym przedsiębiorcom. W ramach działań mających na celu wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez produkt, strona postępowania wycofała z rynku 492 naczynia, które następnie zutylizowała. Ponadto, na skutek działań strony postępowania, dystrybutorzy zutylizowali 85 naczyń 1,7 L. Jednocześnie strona postępowania umieściła na stronie internetowej producenta komunikat dla konsumentów z ostrzeżeniem o zagrożeniach stwarzanych przez naczynie. Powyższe okoliczności potwierdzają dowody przekazane przez stronę postępowania, tj. oświadczenia dystrybutorów o nieposiadaniu naczyń na stanie magazynowym, faktury korygujące, protokoły zniszczenia i dokumenty rozchodu wewnętrznego oraz wydruk ze strony internetowej.

Mając na względzie dowody przekazane przez stronę postępowania organ nadzoru uznał, iż usunęła ona przyczyny zagrożeń stwarzanych przez naczynie 1,7 L, co stanowi przesłankę do umorzenia niniejszego postępowania na podstawie art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Zgodnie z art. 189f § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa.

Powołując się na reprezentowane w doktrynie stanowisko („Nowe instytucje” Gajewski 2017, wyd. 1, Legalis), przesłanka przewidziana tym przepisem odwołuje się do dwóch warunków, które muszą być spełnione łącznie. Po pierwsze, **waga naruszenia prawa musi być znikoma**. Przez wagę naruszenia prawa należy rozumieć istotność, skalę skutków społeczno-gospodarczych, które zostały przez nie wywołane oraz znaczenie naruszonego obowiązku administracyjnoprawnego z punktu widzenia systemu prawa; działalności, na której regulację prawną się on składa oraz dóbr, których ochronie służy. O tym więc, że waga naruszenia prawa jest znikoma będzie można powiedzieć wówczas, gdy wywołane przez nie skutki są niewielkie, czyli dotknęły małej liczby podmiotów i nie zaburzyły przebiegu procesów społeczno-gospodarczych, a jednocześnie – nie wiązało się ono z unicestwieniem lub znaczną ingerencją w dobro chronione daną sankcją i nie miało istotnego wpływu na całościową ocenę zgodności z prawem działalności, której częścią regulacji jest złamany obowiązek administracyjnoprawny. Po drugie, **strona musi zaprzestać naruszenia prawa najpóźniej w toku postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej**. Oznacza to w szczególności, że warunek ten będzie spełniony przede wszystkim w przypadkach, w których naruszenie prawa miało charakter jednostkowy lub krótkotrwały.

Ze zgromadzonego w toku postępowania materiału dowodowego wynika, iż ilość naczyń 1,7 L wprowadzonych na rynek (tj. 1161 sztuki) nie była duża w odniesieniu do liczby potencjalnych użytkowników, a okres ich wprowadzania na rynek nie był długi (9 miesięcy). Wszystkie egzemplarze produktu pozostające na rynku tj. 49% naczyń, które zostały na niego wprowadzone, zostały z niego wycofane, na skutek działań strony postępowania, w związku z czym strona postępowania zaprzestała naruszania prawa do wydania decyzji. Ponadto brak było skarg lub reklamacji konsumenckich związanych z nieprawidłowościami będącymi przedmiotem postępowania. Podkreślić należy, iż w toku postępowania strona przedstawiła dowody potwierdzające wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez kwestionowany produkt, których żądał Prezes UOKiK. Wskazać także należy, iż do organu nadzoru nie dotarły również jakiegokolwiek sygnały z rynku, aby zagrożenia stwarzane przez produkty miały swoje nieszczęśliwe następstwa. Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności stwierdzić należy, iż nieprawidłowość ta nie naruszyła w znaczący sposób dóbr chronionych przez ww. sankcję, w tym przypadku zdrowia i życia konsumentów. Oznacza to, że w niniejszej sprawie spełniona

została przewidziana przez art. 189f § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego przesłanka odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej.

Jednocześnie, odstępując od nałożenia kary pieniężnej, Prezes UOKiK poucza przedsiębiorcę TERMISIL Huta Szkła Wołomin spółka akcyjna z siedzibą w Wołominie, że zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, producent zobowiązany jest wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne. Organ nadzoru może w drodze decyzji administracyjnej zastosować wobec przedsiębiorcy odpowiedzialnego za bezpieczeństwo produktów środki przewidziane w ustawie o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w tym nałożyć karę za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa w wysokości do 100 000 zł. Prezes UOKiK informuje, że kolejne naruszenie przez przedsiębiorcę przepisów ww. ustawy może skutkować nałożeniem na niego kary pieniężnej na podstawie art. 33a ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Ponadto, na podstawie art. 25a ust. 1 i 6 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK nałożył na przedsiębiorcę TERMISIL Huta Szkła Wołomin spółka akcyjna z siedzibą w Wołominie obowiązek uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwoty 1537,50 zł (słownie: tysiąc pięćset trzydzieści siedem złotych pięćdziesiąt groszy), stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych naczynia żaroodpornego 1,7 L, Art. No PNGO170A (kod EAN: 5901423000149), przeprowadzonych przez Laboratorium Badawcze TÜV Rheinland Polska Sp. z o. o. z siedzibą w Warszawie Oddział Poznań.

Koszt badań laboratoryjnych produktu ustalony został na podstawie faktury VAT nr 39497644 z 14 maja 2020 r., wystawionej przez Laboratorium Badawcze TÜV Rheinland Polska Sp. z o. o. z siedzibą w Warszawie Oddział Poznań.

Zgodnie z art. 25a ust. 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w związku z art. 2 § 2 i art. 47 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2020 r. poz. 1325), przedsiębiorca TERMISIL Huta Szkła Wołomin spółka akcyjna z siedzibą w Wołominie obowiązany jest uiszczyć ww. kwotę na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000 w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji.

Zgodnie z art. 143 ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego, wniesienie wniosku o ponowne rozpatrzenie nie wstrzymuje obowiązku uiszczenia opłaty za badania laboratoryjne.

Zgodnie z art. 24 ust. 14 pkt 3 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów Prezes UOKiK wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, jeżeli postępowanie stało się bezprzedmiotowe z innych przyczyn niż stwierdzenie, że produkt jest bezpieczny albo przedsiębiorca usunął przyczyny zagrożeń.

W toku postępowania jego strona zakwestionowała wyniki badań laboratoryjnych naczynia 5,1 L przeprowadzonych w toku kontroli i ocenę jego bezpieczeństwa. Strona postępowania przekazała sprawozdania z badań prywatnych, według którego produkt wytrzymuje szok termiczny przy różnicy temperatur do $\Delta 250^{\circ}$ ponadto wniosła o przeprowadzenie badań próbki rozjemczej produktu.

Wobec faktu, że próbka rozjemcza naczynia 5,1 L uległa uszkodzeniu podczas transportu do biegłego, niemożliwe było przeprowadzenie jej badań i zweryfikowanie, czy produkt spełnia wymagania punktu 6.1.7 normy PN-EN 13834+A1:2009. Mając na uwadze iż zgromadzony w tej sprawie materiał dowodowy uniemożliwia w sposób bezsporny rozstrzygnięcie, czy naczynie 5,1 L spełnia wymagania bezpieczeństwa, Prezes UOKiK umorzył postępowanie, uznając je za bezprzedmiotowe.

Jednocześnie z uwagi na fakt, że Prezes UOKiK umorzył postępowanie, uznając je za bezprzedmiotowe, zasadne jest również umorzenie postępowania w zakresie nałożenia kary za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa jako bezprzedmiotowego, gdyż w świetle prawa materialnego i ustalonego stanu faktycznego brak jest podstaw do merytorycznego rozpatrzenia sprawy.

Zgodnie z art. 105 § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe w całości albo w części, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania odpowiednio w całości albo w części.

Przyczyny bezprzedmiotowości mogą zaistnieć zarówno przed wszczęciem postępowania, jak i pojawić się po jego wszczęciu oraz mogą być różnorodnej natury. Dzieli się je na podmiotowe i przedmiotowe, te ostatnie zaś na spowodowane faktami naturalnymi lub zdarzeniami prawnymi. Tym samym bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego, o której mowa w art. 105 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego może wynikać z bardzo różnorodnych przyczyn, ich katalog nie jest zamknięty (*vide* wyrok WSA w Łodzi z 27 października 2016 r., II SA/Łd 416/16). O bezprzedmiotowości postępowania administracyjnego w rozumieniu art. 105 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego można mówić wówczas, gdy odpadł jeden z konstytutywnych elementów sprawy administracyjnej. Tak rozumiana przesłanka umorzenia postępowania może istnieć jeszcze przed wszczęciem

postępowania, co zostanie ujawnione dopiero w toczącym się postępowaniu, może również powstać w czasie trwania postępowania, a więc w sprawie już zawisłej przed organem (*vide* wyrok WSA w Gorzowie Wielkopolskim z 25 października 2017 r., II SA/Go 640/17).

W niniejszej sprawie organ nadzoru nie mógł w sposób bezsporny rozstrzygnąć, czy produkt jest produktem bezpiecznym czy niebezpiecznym w rozumieniu ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w związku z czym nie ma również podstaw do orzekania w zakresie nałożenia kary za wprowadzenie na rynek produktu niebezpiecznego i zasadne jest umorzenie postępowania w tym zakresie, jako bezprzedmiotowego.

W związku z powyższym Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Pouczenie:

- 1) Na podstawie art. 127 § 3 oraz art. 129 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. 2020 poz. 256, 695 i 1298), w związku z art. 26 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), strona postępowania może w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.
- 2) W przypadku, gdyby strona zamierzała zakwestionować tylko rozstrzygnięcie zawarte w pkt 3 sentencji decyzji, w zakresie nałożonego obowiązku poniesienia opłaty za badania laboratoryjne, strona może, na podstawie art. 127 § 3 w zw. z art. 144 oraz na podstawie art. 141 § 2 ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. 2020 poz. 256, 695 i 1298), w związku z art. 26 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), w terminie 7 dni od dnia doręczenia decyzji, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.
- 3) Na podstawie art. 52 § 3, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 w związku z art. 3 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325 ze zm.), strona postępowania może wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, bez skorzystania z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.
- 4) W przypadku skorzystania z uprawnienia wskazanego w pkt 3 niniejszego pouczenia i zakwestionowania rozstrzygnięcia zawartego w pkt 1, 2, 4 lub 5 sentencji decyzji,

zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 2 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2003 r. poz. 2193, z późn. zm.), strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stały, który wynosi 200 zł. W przypadku zakwestionowania rozstrzygnięcia zawartego w pkt 3 sentencji decyzji, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stosunkowy, którego wysokość zależy od wartości przedmiotu zaskarżenia i wynosi odpowiednio:

- a) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna wynosi do 10 000 zł – 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - b) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 10 000 zł do 50 000 zł – 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - c) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 50 000 zł do 100 000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1500 zł.
- 5) Zgodnie z § 5 tego rozporządzenia, wpis uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty oraz rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany.
- 6) Na podstawie art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, art. 245 § 1 i art. 246 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325 ze zm.), stronie postępowania składającej skargę na decyzję Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przysługuje możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy w zakresie całkowitym lub częściowym, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sądowoadministracyjnego lub w jego toku, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek ten wolny jest od opłat

sądowych. Wymogi formalne wniosku określone zostały w art. 252 § 1 i § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

- 7) Na podstawie art. 127a § 1 i § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. 2020 poz. 256, 695 i 1298), w trakcie biegu terminu do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, strona postępowania może zrzec się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wobec Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

z up. PREZESA
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
ZASTĘPCA DYREKTORA
Departamentu Nadzoru Rynku
Jadwiga Gunerka
/podpis elektroniczny/